

om man har vanskelig eller let ved at opgive sin Indtægt. Og naar det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Neergaard) nu ønskede, at Grænsen endog saa skal sættes op, maa jeg udtale mig derimod, thi det vil netop sige, at man vil saa meget mere sikre sig, at det store Flertal af Befolkningen slipper for Selvangivelse, og saa kan man jo sagtens fastholde dem over for et lille Mindretal. Nej, skulle vi have tvungen Selvangivelse, lad os saa alle saa den, at føle. Det forekommer mig, at der her særlig slet ingen Grund er til at gaa op til de 2,000 Kr., hvad der jo vistnok netop vil have til Folge, at den største Del af Bondelanden slipper for denne tvungne Selvangivelse, saa at den kan være saa meget tilbøjeligere til at fastholde den over for os andre. Overhovedet skal jeg ikke undlade at bemærke, at det synes, som om det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds og særlig det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) alt for meget hæfte deres Blik paa, hvad der passer for Landet. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds gjorde stærkt gældende, at det var langt lettere at komme til Klarhed over, hvad ens Formue var, end hvad ens Indkomst var. Ja, det passer maaske ude paa Landet. Det ærede Medlem gif og saa senere ind paa den Betragtning, at hvad det gjaldt om, var at veje Svinene og tælle Køerne o. s. v., men jeg synes, at han savnede ganske Blik for, at i Byerne er der Tale om ganske andre Formuegenstande, som det er langt vanskeligere at vurdere. Det er overhovedet en Ting, jeg vil lægge ærede Medlemmer paa Sinde ved denne Lov, at vil man gøre den ikke alt for upopulær, saa maa man ikke afpasse den efter, hvad der passer paa Forholdene ude paa Landet og derefter paatvinge Byerne den, men saa maa man tage et skonsomt Hensyn til, hvorledes Forholdene ere i Byerne, og afpasse den derefter, for at den dog ikke skal blive mødt med altfor stor Uvilje der. Den højtærede Indenrigsminister sagde ved Forslagens Foredragelse, at disse vilde vække videre, at de som Konsejvens pegede paa en tilsvarende Omdannelse af de kommunale Skattelove. Jeg betragter det som en stor Fejl, at man ikke har taget denne Konsejvens med det samme. De Udtalelser om Formue- og Lejlighedsafgiften der ere faldne, f. Eks. i Gaar, fra det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds, og for Resten ogsaa fra andre Talere, vilde mig, at det vistnok vil være meget vanskeligt, naar vi først have faaet denne Lov gennemført, saa at saa den Forandring, som vi andre anse for rigtig

og onstelig, paa det kommunale Omraade. Dersom denne Skat, som her foreslaas, virkelig er saa fortræffelig, virkelig er bygget paa de allerbedste og sundeste Principper, hvorfor i al Verden skal den saa ikke gennemføres ogsaa paa det kommunale Omraade? Det er jo dog det naturlige! Men dertil kommer, og det er for mig Hovedpunktet, at den i sin foreliggende Stillelse jo er absolut uforenelig med de bestaaende kommunale Skattelove. Hvad vil det sige, at Loven foreskriver tvungne Selvangivelser over for de samme Vigningskommissioner, som uden Hensyn til Selvangivelse skulle sætte Jolk i Skat til Kommunen, f. Eks. her i Kjøbenhavn? Det er jo den samme Vigningskommission, som her modtager disse tvungne Selvangivelser, der derefter skulle ansætte Jolk uden Hensyn til Selvangivelse. Skulde den da fingere en Indtægt for dem som kommunale Borgere, der er forfæstet fra den, som de vide, at de have som Statsborgere? Og naar der peges paa, at denne Selvangivelse slet ikke skal komme frem, og at der ikke skal ske nogen Offentliggørelse af den, hvorledes lader dette sig saa forlige med Bevarelsen af den nuværende Kjøbenhavnske Indkomstskat, med Skattekogens Offentliggørelse? Jeg kan ikke se rettere, end at det, at man forlanger tvungen Selvangivelse af de Kjøbenhavnske Borgere og saa trøster dem med, at det skal slet ikke komme frem for Offentligheden, men samtidig bibeholder den nuværende kommunale Skat med Offentliggørelse af deres Indtægt, rent ud sagt næsten er at holde dem for Nar. Jeg tror ganske vist ikke, at Regeringen har dette til Hensigt, men jeg tror, at den for lidt har hast Oje for den nødvendige Sammenhæng, der er mellem denne Lov og de kommunale Skattelove. — Jeg skal endnu kun bemærke, at naar den højtærede Indenrigsminister gjorde gældende mod at gaa til en Bestatning af Indkomstskatten, som jeg anbefalede, at dette vanskelige Lod sig gennemføre netop ved de kommunale Skatter, saa kan jeg gerne indrømme, at der her er Vanskeligheder, men i saa Henseende maa jeg dog tillade mig her at minde om Napoleons Definition af en Vanskelighed. Hvad er en Vanskelighed? Det er noget, der kan overvindes. Det forekommer mig, at netop en Regering, der er saa heldig i sin Midte at have en saa dygtig og paa dette Omraade saa sagkundig Indenrigsminister som den nuværende, burde benytte Lejligheden til at søge at komme over denne Vanskelighed. De Vanskeligheder, som den højtærede Indenrigsminister pegede paa i Gaar, koncentrerede sig da ogsaa nærmest om Forholdene i Kjøben-